

Farväl välfärd

Mina socionomkollegor jobbar först och främst inom socialtjänsten, jag jobbar inom vården. Det vi har gemensamt är att den insats vi ger styrs av budget, inte av behov.

Jag vill skrika att vi behöver en större budget, för inga barn ska behöva vänta på vård i flera år. Samtidigt vill jag inte ta pengar från dem som behöver bostad, bistånd, hemtjänst eller mediciner.

Jag kunde önska att det inte var ett nollsummespel men faktum kvarstår att så är det. Istället önskar jag att vi kunde dela på ansvaret. Att alla kunde betala lite mer så att de som är i behov av hjälp skulle kunna få det.

Ni vet, det där som kallades för välfärdsstaten?

Det verkar som vi aldrig hittar tillbaka till vår kärlek, välfärden och jag. Inte så länge hypotetiska summor på kort sikt är viktigare än ett välmående samhälle på lång sikt. Så då är det väl dags att ta farväl. Farväl, välfärd.

Antingen får vi erkänna att vi vuxit isär eller så får alla betala lite skatt för fan.

Tova och Sophia

Socialarbetare för social aktion, SFSA